

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deja

● În acest număr ● În
paginile ● În acest nu
măr ● În
păgi 2-3 nile
● În acest număr ● În
paginile ● În acest

CRONICA LITERARĂ ACTUALITATEA

■ **SPORT**
■ **FESTIVALUL
DANSULUI, CÎNTECULUI
ȘI PORTULUI POPULAR**

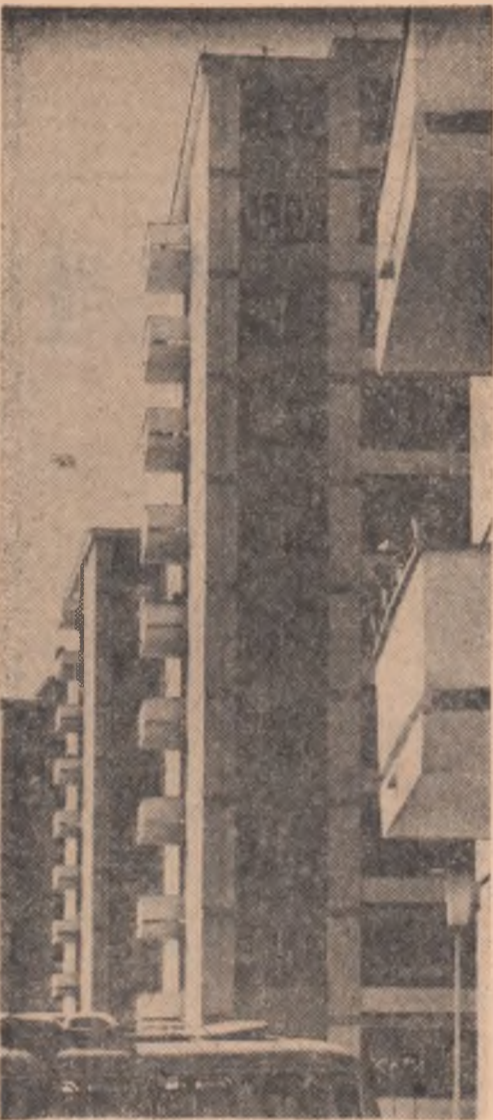
Proletari din toate țările, uniți-vă!

Știința tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXII, SERIA II, NR. 5352 4 PAGINI - 25 BANI MIERCURI 3 AUGUST 1966

ESTE SATISFĂCĂTOR RITMUL

Verticalele orașului Gheorghe
Gheorghiu-Dej
Foto: N. STELORIAN

CONSTRUCȚIILOR ȘCOLARE?

O întrebare
la care răspund:

Ministerul
Învățământului
Reporterii noștri
care au vizitat
santierele de con-
strucții din regi-
unile Maramureș,
Brașov, Ploiești

Ing. Constantin Peștișanu
director în Ministerul Învățământului

Planul pe anul 1966 prevede ca fondul actualelor școli să se îmbogățească cu încă 2333 săli de clasă, ceea ce înseamnă — după o socoteală aproximativă — că aproape 100 000 de elevi vor învăța în acest an în clădiri noi, moderne. E o realitate impresionantă! În ce stadiu se află noile construcții? 336 au și fost date în folosință, iar alte 1039 sînt în stadiu de finisaj. Acestea reprezintă mai mult de jumătate din numărul sălilor de clasă; n-au început încă lucrările la 23 săli de clasă, la 55 s-au turnat doar fundațiile, în timp ce 523 de construcții sînt abia la faza de zidărie. Dacă în regiunile Banat și Oltenia lucrările sînt avansate prezentînd garanția că sălile de clasă vor fi date în funcțiune la termenul stabilit, în destule regiuni situația se prezintă sub nivelul obligațiilor și al posibilităților. Așa stau lucrurile în regiunile Iași (6 săli de clasă neîncepute, 10 aflate abia la fundație), București, Maramureș, Dobrogea (în care din 79 săli de clasă, 12 sînt neîncepute, iar 8 abia la fundație) și orașul București.

În legătură cu această situație se ridică mai multe probleme: trebuie asigurate construcțiile cu materialele și forța de muncă necesare, trebuie instituit un control tehnic riguros.

(Continuare în pag. a III-a)

MARAMUREȘ

În regiunea Maramureș se află în plină construcție 125 săli noi de clasă din care 116 vor trebui să fie terminate — conform planificării cel puțin! — cam cu o lună înainte de începerea anului școlar. 61 din aceste săli de clasă sînt în construcție încă din anul trecut și, dacă unele din ele au avut termenul de predare în 1966, cele mai multe trebuiau terminate tot în anul trecut.

Nici acum, cînd mai este doar o lună și ceva pînă la începerea anului școlar, situația statistică a construcțiilor nu este deloc îmbucurătoare: doar 22 săli sînt terminate, 31 sînt în curs de finisare, 14 sînt la acoperiș și 56 — aproape jumătate deci! — sînt abia la zidărie.

(Continuare în pag. a III-a)

BRAȘOV

Deși elevii se vor întoarce din vacanță abia la 15 septembrie, pregătirile în vederea deschiderii școlilor au un termen final mult mai apropiat: 15 august. Va fi respectat acest termen? Din stadiul actual al lucrărilor pe toate santierele se poate aprecia cu suficientă temei că va fi respectat. Se impune însă acordarea unei atenții sporite calității lucrărilor.

Pe teritoriul regiunii se află în lucru 103 săli de clasă. Dintre obiective mai importante notăm: o școală cu 16 săli de clasă în cartierul Steagul roșu din Brașov, o școală cu 8 săli de clasă la Sibiu. La acestea se adaugă construcțiile școlare satești în comunele Simbata de Jos (Făgăraș), Turnu Roșu (Sibiu).

(Continuare în pag. a III-a)

PLOIEȘTI

În Ploiești am făcut primul popas pe santierele celor 2 școli de 8 ani, fiecare prevăzută cu cîte 16 săli de clasă. Construcția de pe str. Toma Ionescu începută cu o lună și jumătate mai tîrziu decît data fixată va putea fi gata numai la 1 septembrie și aceasta datorită eforturilor celor 110 oameni care-și desfășoară munca în 2 schimburi. Intenzivitatea este datorată serviciului investiții al Statului popular regional, care a predat amplasamentul abia la 8 mai. Greutăți au înfrîngat și tu transportul de mortar și beton, care a provocat întreruperea lucrului de nenumerată ori. Începută cu o întârziere și mai mare, construcția de pe str. Poștei se află totuși într-un stadiu

(Continuare în pag. a III-a)

Oameni și oje! (Pe șanti-
erul Uzinei metalurgice Bucu-
rești)

Foto: I. CUCU

lată ce ni s-a întîmplat. Aflîndu-ne mai zilele trecute în portul Constanța am stat de vorbă, ca de obicei, cu un mare număr de tineri. Toți au fînt să ne spună printre altele și despre faptul că nu pot face sport. Nu că nu le-ar place, (cine ar putea crede lucrul acesta!), ci pur și simplu fiindcă nu se organizează nici un fel de activitate în acest sens. Așa să fie? Iată declarația secretarului comitetului U.T.C.-Port, Florea Erimia:

„Dacă în activitatea culturală am reușit să avem unele rezultate bune, nu în aceeași măsură am reușit să desfășurăm activitatea sportivă. În portul Constanța, din cei peste 10 000 de salariați, 3 000 sînt tineri, dornici de a face sport. Comitetul și organizațiile U.T.C. au format echipe de fotbal, volei, tenis de masă și pe bază de planificare urma să se înceapă desfășurarea activității sportive. Pînă aici toate bune, însă, între orga-

nizare și desfășurare intervine un „C”: echipa de fotbal „Portul”, care activează în categoria C. Toate mijloacele materiale sînt dirijate spre ea. Pentru ea toate mingile, pentru ea echipamentul, pentru

**CURAT,
REZOLVARE!**

ea, și numai pentru ea, terenul. Mai mult, pentru ea toată preocuparea asociației sportive. Un exemplu: la spartachada de iarnă am încercat să facem ceva dar... cînd tinerii au venit la activitățile organizate nu au avut materialul sportiv necesar.

P. ISPAS
N. ARSENIU

(Continuare în pag. a III-a)

În zilele de 5, 6 și 7 august, în parcul sportiv Dinamo, se vor desfășura întrecerile finale pe Capitală ale SPARTACHADEI DE VARĂ. Vineri, prima zi, după festivitatea de deschidere se va disputa de la ora 17 meciul de fotbal Dinamo Victoria—Metalurgistul București.

NOSTALGII ESTIVALE

Descendenții lui Bucur sînt neliniști periodic de memoria transumanțel. Au sosit lunile exodului spre zone mai ferice de bătaia albolivă a soarelui. Cei rămași totuși la vește deslășoară un aprig program de raționalizare a fiecărui petec de umbră și a fiecărei umbre de brîză. Tineretul studios, aliat în vacanță, încarcă mirisitele strandurilor. Dacă ne adresăm însă spectacolelor pentru prevenirea unei totale insolitanțe, observăm că actuala viață culturală a Bucureștiului e contaminată și ea de ritmul trîndav al sezonului estival.

În luna Iulie, practic, am fost obligați să ne dispensăm de teatru. Scenele teatrelor de vară sînt ocupate exclusiv de spectacole de estradă și varietăți, de concerte de muzică populară sau ușoară. Căutînd explicații la Comitetul Orășnesc pentru Cul-

tură și Artă, am aflat că a existat preocuparea de a se organiza cit mai judicios stagiunea teatrală estivală. Deși programul teatrelor prevede numai 9 luni de spectacole pe an, s-a convenit ca fiecare teatru din București să-și programeze în cursul luni-

probleme dificile de organizare. Corectivele teatrale bucureștene deslășoară turnee în țară; mulți actori au participat la Festivalul Filmului de la Mamaia; mulți sînt în timpul acestei veri dăci sau altceva și sînt sechestrați de diversele echipe de filmare.

de fosta atîșe teatrale. Sînt multe lucruri de înțeles în această dilemă situație, dar e păcat să fim lipsiți luni de zile de o artă, cînd cu toate nu sînt decît șapte. Cu nostalgia lebrilității intelectuale ne adresăm cinematografului. Dar în repertoriul din ultima vreme avem impresia că descoperim o alunecare spre facilitate: au pondere mai mare genurile „comerciale”. O statistică simplă arată că din cele 45 de filme străine care au rulat între 10 iulie și 8 august, șapte sînt poliștice sau de aventură, două sînt melodrame, două — științifico-fantastice, două — supraproducții și 19 comedii. (Desigur încadrarea în aceste genuri este aproximativă. Am considerat „Gentlemanul”

ILINA GRIGOROV I
(Continuare în pag. a III-a)

Prin București, în căutarea celor șapte arte

lor de vară cîteva spectacole. Programul s-a făcut, există, e bogat, e frumos. Dar a fost retras în măsură de 50 la sută — după aprecierea tinerilor de la Comitetul Orășnesc pentru Cultură și Artă. Asigurarea unei stagiuni teatrale estivale pune

S-a luat legătura cu teatrele din provincie, care s-au oferit să dea spectacole în București, dar dificultățile de programare au fost — se pare — insurmontabile. Se adaugă la toate acestea iremediabila ploaie, care umple teatrele de băltoace și băltoacele

Șantier de irigații la G.A.S. „30 Decembrie” din regiunea București. Încă 2 100 hectare vor primi ploaie artificială în anul viitor
Foto: AGERPRES

ANCHETA NOASTRĂ

CE FACETI AZI PENTRU REALIZĂRILE DE MÎINE?

Cu fiecare zi parcursă, în marea carte a istoriei patriei se înscriu noi fapte. Sub mina creației a omului, acolo unde pînă mai ieri era cîmp gol, azi, mîine sau poimîine, admirăm un combinat chimic, o centrală electrică, o uzină; crește tehnicitatea și se lărgește gama de produse industriale; noțiunea de „împărăție a bălților” devine tot mai mult în lunca Dunării — ca și în alte părți — „împărăția recoltelor mari”; apele, pe

vor crește din rîndul tinerilor, pentru că, așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu la Congresul al VIII-lea al U.T.C., este o datorie de onoare a tinerilor să se înroleze în primele rînduri ale înfăptuitorilor pe acest uriaș și continuu șantier — țara, în uzine și fabrici, pe ogoare.

„Acesta întrebări au fost adresate, în cadrul unei anchete inițiate de ziar, unui număr de 532 de tineri din satele pa-

trii — țărani cooperatori, mecanizatori, lucrători din gospodăriile agricole de stat, specialiști, cadre didactice etc. 416 au dat răspunsuri complete, 83 s-au abținut. Ceilalți au răspuns numai la primele două întrebări.

Statistica este interesantă. La întrebările unu și doi, 38 la sută au răspuns că vor să rămîină la același loc de muncă, dar își vor îmbunătăți calificarea în școli profesionale sau într-alt fel; 26 la sută doresc să devină ingineri agronomi; 21 la sută își îndreaptă atenția spre facultățile de Filologie, Filozofie, Istorie, Matematică, Fizică și Chimie; 15 la sută sînt hotăr-

GH. FECIORU
I. TEOHARIDE
I. FILIPOIU

(Continuare în pag. a III-a)

VALENȚELE TINERETII

LA TEMPERATURA ÎNALTĂ A MUNCII

Ritmurile ce izvorăsc din uzina „Laminorul” din Galați se aud pînă departe. Mai ales în timpul nopții această uzină tutează acustic toată valea orașului. Hala laminorului 4 este inundată de lumină, flăcările se undulează albastru în cupoare, înconjură metalul înșurubindu-l și împing în afară spre minile și fețele laminoriștilor o fierbințea aspră. Acum vreo 10 ani în acest laminor (pe atunci toată uzina se reducea la acest laminor) s-a adunat de prin părți diferite un grup de tineri. Ultimii au venit Valentin Ciubarschi și Gheorghe Moraru. Dar ei li cunoșteau de mult pe Dumitru Petrică și Ion Zaharia, pe Sava Popa și Vasile Axente, pe ceilalți membri ai grupului. Au învățat meseria de la ei, deoarece practica din cadrul Școlii profesionale au făcut-o aici, la laminorul 4. Au început să lucreze, să-și ardă același foc — focul din cupoare și cel al tineretii lor — iar temperatura înaltă la care munceau a topt mai ușor distanțele și deșchisă și li-a unit într-o prietenie adîncă, greu de uitați. Munca era grea, pe atunci laminorul nu era mecanizat. Zilele de vîră erau de multe ori dramatice. Căldura degajată de metalul înșurubit parcă anula forța laminoristului. Nu de puține ori Dumitru Petrică, Ion Zaharia și Emil Docan veneau în ajutorul celorlalți, le luau locul și li trimiteau să respire puțin aer curat de afară.

Petre Stăfănescu, robust și jovial tot timpul, arunca cîte o glumă în dreapta și în stînga reușind să destîndă frunțile. Pe atunci era îndrăgostit de o fată (soția lui de azi), iar Vasile Axente îl necăjea spunîndu-i că nu poate s-o mîngie deoarece cu palmele lui aspre îi zgîrția fața. Petrică Stăfănescu găsea însă răspunsul potrivit.

Ion Șerban, mai sobru, demonstra zilnic că în munca de laminorist o mare importanță o are înlăturarea oricărei mișcări inutile, iar Emil Docan reținea mereu atenția prin eleganța gesturilor, fiind un adevărat maestru la locul său de muncă, în fața cilindrilor de laminare. Costică Bucătaru, cu o mimică de copilăndru, mic de statură, dar ager, se încercina asupra oțelului până certîndu-și că nu vrea să i se supună întotdeauna.

Aceștia sînt cei 10 tineri laminoriști din „grupul ambițioșilor”, cum li se spunea în uzină. Ei s-au format unul pe altul, au învățat unul de la altul, ce-i omenia, sinceritatea, viața trăită cu patimă și demnitate.

Cei 10 tineri făceau parte dintr-o organizație U.T.C. puternică. De-a lungul anilor patru dintre ei au fost aleși secretari ai acestei organizații. Intre timp toți deveniseră membri de partid. Discuțiile între ei erau foarte aprinse și diverse. Vasile Axente rida mereu problema timpului, era pur și simplu torturat de această problemă. Prin 1960 mărturisea mai mult pentru sine: „Uite am 22 de ani și timpul trece și ce am făcut eu pînă acum?”. „Acest simț acut al timpului a răvășit în ceilalți multe sentimente, a spurberat, multe liniștiri multumitoare. În organizația U.T.C. pe tură, unde Axente era membru în birou, iar Popa Sava era secretar s-a ridicat și această problemă. Atunci s-au discutat perspectivele fiecăruia. Cîțiva dintre ei, care se calificaseră direct în producție, nu aveau decît 4 clase primare. Discuțiile au continuat multe săptămîni în diverse locuri, cu diverse ocazii.

Anii au trecut și dintre ei, mai lucrează aici la laminorul 4 numai 2. Petrică Dumitru avea patru clase primare. Acum e în clasa a X-a la șerai. Ion Șerban se pregătește să dea în toamnă examenul la școala de maiștri. Pe Popa Sava l-am înfîlțit la laminorul 1 unde este maestru. A terminat anul trecut școala. Îmi spune zîmbind că de curînd a venit la el cîțiva tineri care au absolvit școala profesională să le semneze fișa de angajare.

— Mă uitam la ei, spune tînărul maestru, cît sînt de frumuseți, de tineri. Înainte de a le semna angajarea le-am pus o condiție: să urmeze și liceul șerai. Le-am spus că-i voi ajuta mereu. Cine nu vrea să învețe să se ducă la alt laminor, la alt maestru. Unii s-au cam codit. Toți murmurau că vor să mai stea un an-doi să se mai gîndească. Pînă la urmă au acceptat condiția pusă.

Dar ceilalți?

Petre Stăfănescu este maestru la Fabrica de cuie și sîrmă din oraș, Costică Bucătaru e maestru la Combinatul Siderurgic și tot aici este și Emil Docan după ce în prealabil a fost la specializare în Franța, Valentin Ciubarschi este în anul II la școala de maiștri, iar Vasile Axente, cel frîmțat de problema timpului, termină tocmal acum școala de maiștri. Moraru Gheorghe, cel criticat de prietenii pentru excentricitățile sale și toștii prețului atât de mult, este student la Iași.

În bună parte, cei zece tineri au o biografie comună. E o biografie legată prin mii de fire de uzina unde au crescut, unde s-au cunoscut și s-au influențat reciproc. Ani de zile uzina a fost pentru ei și școală și familie. Sînt adevărații fii ai uzinei. Pentru un timp viața lor a parcurs un drum comun. Timpul s-a ivit ca o răscruce în calea lor și deodată s-au ivit mai multe drumuri. Dar oriunde ar fi, inimile lor sînt legate printr-o prietenie adîncă, născută și călțită la temperatura înaltă a muncii.

La Miceștii Turzii, în incinta gospodăriei țărănului Vasile Neagu, cercetătorii muzeului de istorie din Turda au descoperit o inscripție datînd din anul 197 e.n. Ceea ce a atras atenția, în primul rînd, a fost ornamentația sa aparte: în centru, în chip de floare, o rozetă, lateral frunze de ferigă deasupra o dantelărie — tot de inspirație vegetală.

Cercetările efectuate au stabilit că este vorba de un altor închinat zeului focului Vulcanus Augustus, pentru sănătatea împăraților Septimius Severus și Aurelius Antoninus-Caracala. El a fost realizat de o asociație de meșteșugariilor din acea vreme — „Collegium fabrum”. (Agerpres)

Deasupra norilor

O nouă construcție turistică

La Borș a fost dată în folosință o nouă construcție menită prin dotările sale să deservesc în condiții mai bune pe turiștii ce intră în țară prin acest punct de frontieră. În noua construcție, cu linii arhitectonice moderne, au fost amenajate: un punct de bancă pentru schimbarea valutei, un centru de îndrumare al O.N.T. pentru orientarea turistică, cabine telefonice. Tot aici s-a deschis un restaurant cu terasă. (Agerpres)

Pasiunea pe care o pune în experiențele de laborator, tînăra Eugenia Drăghici, de la Combinatul chimic din Borzești, este un exemplu și îndemn pentru pitulele ei Ana Munteanu și Elisabeta Gheorghiu

Foto: F. ȚAGA

Expoziție de artă plastică

Înființată recent, Casa de cultură a studenților din centrul universitar Galați constituie, prin activitățile culturale-artistice găzduite aici, un puternic centru de atracție. Studenții Institutului politehnic, ai Institutului pedagogic de 3 ani, tinerii din întreprinderile și instituțiile orașului vizitează în aceste zile o interesantă expoziție de pictură, grafică și sculptură unde expun cadrele didactice de la Școala de muzică și arte plastice din localitate. Peste cîteva zile în sălile casei de cultură a studenților se va organiza o altă expoziție cuprinzînd lucrări de pictură, grafică și sculptură. Autorii, de această dată studenți din această tînără universitate, precum și numeroși studenți de la Institutul de arte plastice „Nicolae Grigorescu”, aflați aici în practică.

V. MOINEAGU

ȘCOALA DIN AFARA CLASEI

Un număr mare de tineri, candidați la studenție adresează redacției întrebări privind condițiile de admitere și probele de examen la diferite facultăți. În numărul de azi răspundem cititorilor:

DIACONU I. GHEORGHE

— Mizil. Dacă pînă la data de 2 septembrie a.c. cînd încep examenele de admitere la facultăți, cursuri la zi, vă terminați serviciul militar puteți candida și dumneavoastră. Deoarece nu precizați facultatea la care doriți să dați examen de admitere nu vă putem indica probele ce se susțin.

Vă sfătuim să citiți ziarul „Știința tineretului” din 8 iulie 1966 în care au fost publicate date privind toate institutele de învățămînt superior.

MĂRUȚA ION — Reșița

Faptul că ați absolvit o facultate la zi nu constituie un impediment pentru a urma și o doua facultate. Hotărîrile în vigoare vă dau acest drept. Rețineți însă, că în decursul anilor de studiu nu mai beneficiați de bursă.

ZETA ROMULUS — Dej

Conform noii Hotărîri a Consiliului de Miniștri, tinerii care îndeplinesc condițiile de studii și sînt în producție, pot urma cursurile, la șerai, ale unei facultăți tehnice în specialitatea activității lor, sau într-o specialitate înrudită. Pentru prezentarea și susținerea examenului de admitere beneficiați de un concediu de studii cu plată de 30 zile calendaristice, pe care trebuie să-l solicitați conducerii instituției sau întreprinderii respective.

VLĂDUȚ SAVU — comuna Bumbești-Piticiu, raionul Gîrlor.

La examenul de admitere la

toate secțiile din cadrul Facultății de cultură fizică și sport se susțin probe practice la: a) atletism; b) gimnastică; c) un joc sportiv (la alegere, între volei, baschet, handbal) și o probă scrisă la anatomia și fiziologia omului.

Cititorilor care s-au adresat ziarului nostru cu unele întrebări din domeniul juridic le răspundem tovarășul Victor Popescu, procuror la Procuratura Generală a Republicii Socialiste România.

Geanță Victor — București

La admiterea în facultăți candidații care au încheiat contracte de muncă cu un organ central, un comitet exe-

cutiv al unui Sfat popular regional sau cu unități, sînt obligați să lucreze timp de 3 ani în secțiile de producție în care au fost repartizați. În caz de nereșterea a acestei prevederi absolvenții respectivi sînt obligați să restituie cheltuielile anticipate de organul care a semnat contractul. Diploma obținută nu poate fi anulată pentru acest motiv. În tot cazul, recomandabil ar fi ca dv. să vă încadrați în munca pentru care ați fost pregătiți.

Pirvan Mareela — Tia Mare Corabia

Dacă ați fost angajată ca salariată la cooperativa agricolă de producție, beneficiați de toate drepturile pe care vi le conferă Codul muncii, cu precizarea că nu puteți primi concediu de odihnă mai înainte de a presta o muncă neîntreruptă timp de 11 luni. Indemnizația de concediu se va calcula în raport cu venitul mediu pe care l-ați realizat în ultimele 11 luni și va fi plătită în bani și în natură, așa cum s-a specificat în contractul de muncă.

Lungu Ghiță — Galați

Eleții înscriși la învățămîntul de cultură generală fără frecvență pot obține o singură dată concediu plătit de 30 de zile calendaristice (în afara concediului de odihnă) pentru pregătirea și prezentarea la examenul de maturitate. Indemnizația pentru concediu este egală cu salariul mediu calculat conform normelor în vigoare, fără însă a putea depăși 1000 lei lunar.

Dobre Ștefan — Argeș

Angajații care au în întreprinderea lor mai mult de 3 persoane li se reduce impozitul pe salariu cu 30 la sută. Prin urmare, dacă soția dv. n-are nici un venit din care să-și asigure existența și se ocupă de creșterea și educarea celor 3 copii minori, aveți și dv dreptul la reducerea impozitului pe salariu cu 30 la sută.

Nici un alt sector — din toate cîte formează averea obștească a cooperativei agricole — nu își are ca ferma de animale, cea mai grăitoare carte de vizită a gospodăriei. Cultura mare, grădina de legume prin întinderea lor nu pot fi cîntărite din ochi la prima vedere. Pe cînd la fermă... Castelul de apă dominînd împrejurimile, halatele și bonețele albe ale îngrijitorilor, robustețea animalelor, curățenia și ordinea, firele electrice și de telefon sînt tot ațteia mărturie certe ale hărniciei și priceperii gospodăriei.

Intr-un asemenea cadru, la Lovrin și-au dat întîlnire, cu puțin timp în urmă, cei mai buni îngrijitori de animale din raion. Peste 130 de tutești, secretari ai comitetului U.T.C., pe comune și cooperative agricole de producție, ai organizațiilor de bază din sectorul zootehnic precum și tineri îngrijitori frumoși au avut aici un util schimb de experiență.

— Reoluția Congresului al VIII-lea al U.T.C., ne spunea tovarășul Aurel Vlaicu, secretar al comitetului raional,

cere organizațiilor de la multe să-i ajute pe tineri să-și ridice necontenit nivelul de cultură generală, să-și însușească permanent metodele agrozootehnice avansate. Urmînd această indicație, am inițiat schimbul de experiență de la Lovrin.

— Ce a dus nou această întîlnire față de altele, similare?

— Mai întîi, tovarășul inginer Emil Vlaicu, directorul stațiunii experimentale agricole, a prezentat participanților complexul zootehnic al stațiunii, vorbindu-le pe larg despre cele mai înaintate metode în furajarea individuală și îngrijirea animalelor, cum se realizează selecția etc. Apoi, tovarășul Simion Truță, secretar al comitetului U.T.C., pe cooperative, a vorbit despre activitatea organizației privind recomandarea și permanentizarea tinerilor în sectorul zootehnic. Îngrijitorii frumoși din alte unități și-au prezentat metodele lor de muncă, discutîndu-le în comparație cu cea ce văzuseră și aflaseră la stațiunea experimentală. Au urmat disc-

cuții interesante cu multe întrebări la care specialiștii au dat răspunsuri ample. Fiecare participant a plecat în unitate sa cu carnetuțel plin de însemnări.

Am încercat să aflăm la fața locului, cum au fost „transpuse” însemnările din carnet în activitatea zilnică a tinerilor zootehniști.

La grajdul de vite, tînărul îngrijitor Iosif Petrovici abia își terminase programul de dimineață.

— Înainte mă tot frîmîntam de ce unii vitei sînt prea lacomi, iar alții din cale afară de lenși la mîncare. Acum am făcut o regrupare a lor după cum am aflat la acel schimb de experiență. Le-am modificat treptat programul de hrană în funcție de pofa de mîncare. Am rugat consiliul de conducere să ni se ridice un sopron pentru a feri lucerna de roua dimineții. Acum am înțeles ce importanță mare are pentru vitei cantitatea de apă din hrană.

La îngrijitoria de porcine se făceau noi boxe pentru o selecție științifică, recoman-

Eugen Barbu

GROAPA

Apariția într-un tiraj și o colecție de masă a cărții lui Eugen Barbu arată cît de insuficient îndreptățite erau acuzațiile pe care critica i le-a adus la prima apariție. Groapa a învins însă prin priză la public și a convins în cele din urmă și pe vechii adversari, o nouă ediție a ei aducînd și o revizuire a punctelor de vedere.

Caracterul atît de insolit pe care Groapa îl avea la prima ei ieșire în public, acum nu ni se mai pare atît de neobișnuit. În fond Eugen Barbu nu făcea decît să reia o temă mai veche a literaturii noastre și s-o înzestrea din nou.

Scritorii se oprește cum s-a mai spus asupra unei „umanități suferinde” de la periferia bucureșteană. Această umanitate suferindă, lume de acari, tramvaiști, parlagii, spălători de morți, măturători etc. este eroii cărții sale.

Eugen Barbu nu-și lipsește compoziția de un context de sugestii filozofice. Toate dramele se consumă pe un fundal mai larg al rotației anotimpurilor, al trecerii timpului și această proiecție dă o turnură filozofică narațiunii, senzația de univers în care faptele sînt repetabile, supuse unui ritual dinainte știut.

Din încercarea de a crea un fel de monografie a vieții mahalalei bucureștene scrierea a căpătat pe alocuri un aer muzeal, arheologic, întîlnit și de tonul evocativ al narațiunii, lucru pentru care vom înțelege — sau putem presupune — de ce Eugen Barbu l-a rechemat în actualitate cu ocazia unui interviu pe Ion Ghica, mare prozator în domeniul memorialistic de caracter muzeal.

Multe capitole se pot subordona acestei idei. O nuntă la mahalala cu toate prelmnauile și tipicul ei, caracteristice unui București în plin avînt economic, e descrisă de autor cu plăcerea detaliilor. La fel un bal al meseriașilor ori tradiționalele petreceri cu lăutari în circumi, cu zavaidoc și grătar din vechia periferie bucureșteană.

Eugen Barbu nu sesizează însă numai pitorescul, desenul exterior al obiceiurilor mahalalei. Investigația sa merge mai în adînc și de aici vine unilaterea cărții. El relevă la mai toți eroii din Cătarida un elan sufletesc doritor de a-și scoate din starea mizeră reabilității cu alte cuvinte condiția sufletească a unei lumi considerată grosolană. Idiila Vetei cu studentul de la medicină are un parfum de autentică frumusețe sufletească și autorul sugerează că trăind în alte împrejurări fata s-ar fi putut salva de la banalul unei existențe stereotipe.

Înțelegerea cu care se apleacă asupra acestei lumi, pledoaria substanțială pentru frumusețea sufletească a unora din eroii ei, alinază cartea lui Eugen Barbu celorlalte încercări de a reabilita o lume condamnată și a crea o „estetică a uritului”, divulgînd inconsistența unor prejudecăți. În acest sens cartea ține de seria cărărilor li aparțin Flori de mușigai ori Cîntice țigănești.

Cartea nu este sentimentală deși un autentic filon de lirism o străbate. Pentru a evita pledoaria căldută, innobilarea adhoc a erorilor pentru care pledează, Eugen Barbu adoptă o optică frustă. Limbajul cărții va fi adesea dur pentru a înlătura impresia de idilizare, de înfrumusețare forțată. Mahalaua este un amestec impur de urît și frumos, de măscări și gesturi candid. Cel mai adesea autorul arată cum o dirză concurență pentru trai obligă pe oameni la închiderea într-o rarasă defensivă. Cei mai slabi cad sau rămîn în posturi umile. La alții însă acest sistem defensiv capătă forme monstruoase, apar fenomenele de arivism, de avarie (Stere, Bic-Jumătate) căci să nu uităm că Bucureștii se află în plin proces de constituire a unor clase sociale. Condițiile sînt inevitabile și mahalaua participă și ea la grevia tramvaișilor, ori la rîzburane împotriva cămătarului Bică Jumătate.

O formă specială de rezistență la încercarea mediului de a-i strivi o prezintă banda de hoți a lui Bozonca în care vom găsi de fapt aceiași oameni chinuți de imposibilitatea de a fi puri (Gheorghe) și constrinși la un fel de a trăi aventuros. Istoria acestei bande e de fapt narațiunea cea mai consistentă a cărții. În ucnicul de hot, Paraschiv,

CRONICA LITERARA

zace o putere și o dorință de libertate care li vor face să devină seful bandei. Acesta e motorul tuturor întîmplărilor cu banda lui Bozonca.

Scritorul a insistat pe această ipostază a idealului de libertate omenescă, ipostază în tradiția literaturii românești a mahalalei (G. M. Zamfirescu, M. R. Paraschivescu). Istoria cetei devine memorabilă prin creionarea mai accentuată a citorva membri (Treanță, Paraschiv, Bozonca) și prin prezența Dinei, femeie frumoasă care în lumea hoților devine obiectul unei dispute fără menajamente.

Și în povestea cu Paraschiv ca și în altele pagini ale cărții se poate observa plăcerea regresiunii autorului într-un spațiu populat de o lume amestecată, promiscuă, o mixtură a orașului cu satul unde nu se face economie de vorbe tari, nu se oculesc vulgaritățile ori situațiile limită. Este și dreptul temei alese de a le folosi, dar trebuie consemnată și plăcerea autorului de a insista uneori asupra lor.

Cartea rămîne ca un veritabil poem al mahalalei bucureștene fără o organizare romanească riguroasă, trăind printr-un flux evocator inegal, ca al amintirii cuiva despre lucruri trăite. Prozatorul e cel mai adesea un maestru al evocării de atmosfere, fie de toamnă în margine de țîrg, fie de primăveri ori de înceturi de iarnă. Acuitatea senzorială produce pagini de adîncă observație și de puternică sugestie lirică.

M. UNGHEANU

● Știri interviuri repo
rtaje ● Știri interviuri
repo ● Știri ZILNIC inter
viuri reportaje ● Știri
interviuri reportaje ● Știri

INFORMAȚII

Vor fi justificate aplauzele?

ACTUALITATEA

Festivalul dansului, cîntecului și portului popular

1 august. Culesse teatrul „Ovidiu” din Mamaia sînt plini de maramureșeni. Pe culoare, în cabine, fete și flăcăi îmbrăcați de nuntă așteaptă să se gătească mireasa.

Pregătiți să prezinte la cel de al III-lea Festival al cîntecului, dansului și portului popular o nuntă maramureșeană, oșenii au adus cu ei pe cea mai prețioasă împletitoare, bătrîna Irina Popilcean care în timpul spectacolului va sta în preajma miresei interpretînd pe soacra a mare. Dar mireasa, tînăra oșencă Irina Săbău din Bicsad a fost împodobită încă de acasă. În turneul ei se fac numai unele îndreptări.

Nunta va începe curînd. Cineva i-a adunat pe nuntași pentru ultimele indicații de specialitate: „Toată lumea, ceasurile în buzunar. Și să mergem pe virful piceorilor, că acolo sus se aude și răsună

Pînă la sfîrșitul lunii august școlile Capitalei vor primi circa un milion șapte sute de mii manuale. În fotografie un grup de elevi ai școlii generale nr. 148, consultînd cu interes cărțile abia so-

Așadar din nou campioni ai țării! De adăugat la toate acestea că patru ani consecutiv (1963-1966), echipa școlii domină pe autoritatea în campionatul școlar al Capitalei; adică în care voleiul are, ca și alte sporturi de altfel, cei mai mulți adepți. Cu asemenea rezultate nu mai poate fi vorba de performanțe izolate, întimplătoare. Între timp toți aceia care ne priveau cu neîncredere la început, și-au modificat simțitor optica aprecierilor. Numeroase serisoare de felicitare sînt venite pe adresa școlii, de la elevi, profesori, antrenori și arbitri, vin să confirme valoarea tinerilor noștri voleiboliști. La un coloziu organizat ad-hoc în orașul de sub Felcaș, la încheierea turneului care ne-a adus pentru a doua oară în posesia titlului de campioni republicani, am împărțit celor prezenți unele aspecte din activitatea secției de volei din școlia noastră.

Să ne lămurim de la bun început: „secretul” nostru ține doar de pregătirea conștientă. Toți componenții secției, selecționați — este foarte adevărat după numeroase concursuri de verificare — respectă cu strictețe programul de instruire, care, așa cum s-a întîmplat în ultimii ani, este foarte doborîdit de încărcătură: antrenamente zilnice, iar la sfîrșit de săptămînă meciuri amicale sau oficiale. Fiindcă trebuie să arăt aici, echipa școlii, pentru a-și spori capacitatea de rezistență, a activat anul acesta, de pildă, în două competiții — „Cupa de iarnă” împreună cu alte 20 de echipe și apoi în continuare, în campionatul organizat (10 echipe), ambele competiții la nivelul seniorilor.

Primire la C.C. al P.C.R.

Tovarășul Mihai Dalea, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit pe tovarășul Drumaș Elie (Mare), membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Belgia, care și-a petrecut concediul de odihnă în țara noastră.

A avut loc o convorbire caldă, prietenească.

line Lumumba și Marthe Gienga. Ele au fost primite la Consiliul Național al Femeilor, de Suzana Gădea, președinta Consiliului, și de membre ale secretariatului Comitetului Executiv al C.N.F. și la Liga română de prietenie cu popoarele din Asia și Africa, de prof. univ. Stancu Stoloian, secretar general al ligii, și au vizitat diferite obiective economice și social-culturale în Capitală și în regiunile București, Ploiești și Brașov.

In Editura Politică a apărut:

V. I. LENIN
Opere complete
vol. 39
664 p. 12 lei

Cu prilejul împlinirii a 10 ani de activitate, cercul de fotografi amatori al medicilor organizați de cea de-a opta expoziție biennială, jubiliară de fotografi artistice. Jurii expoziției a primit pînă în prezent numeroase lucrări. Participanții mai pot trimite lucrări (fotografii mărite — 30x40 — sau clișee însoțite de copii) pînă la 25 septembrie a.c. pe adresa Uniunii Societăților de Științe medicale, str. Progresului nr. 10.

Este adevărat că în pregătire au intervenit o serie de elemente noi, superioare ca conținut și implicat ca eficiență, rezultate din colaborarea cu Centrul de pregătire științifică „23 August”, și Institutul de Cultură Fizică. Insist asupra acestui aspect: ne-am dat seama că „aruncînd” în luptă elemente clasice de tehnică, nu vom putea face față unei întreceri din an în an mai pretențioasă. Și în volei — chiar și la nivelul celuișo-

lă fermă, fără concesii. N-au existat niciodată absențe nemotivate de la pregătire, nici de la meciuri.

Întă în puține cuvinte „secretul” muncii noastre. Altfel n-ar fi fost posibil ca la Cluj să terminăm neînvingător un turneu în care au fost prezente echipe cu mari posibilități ca acelea ale Liceului nr. 2 din Ploiești (victorie cu 3-2), Liceului „Nicolae Bălcescu” din Cluj (3-0), Liceului „Petru Rareș” din Constanța (3-0),

DIN NOU CAMPIONI

licului nr. 10 din Timișoara (3-0). 12 golaveraj de 200-118 și maximum de puncte realizate (8) au constituit un succes net al elevilor noștri. Merite pentru victorie trebuie atribuite tuturor elevilor, cei pe care îi vedeți în fotografie alăturată, — rîndul de sus (de la stînga la dreapta) N. Bălărețu (II opticien), St. Penculescu (II opticien), semnatul acestui articol, V. Cițălin (II C. Lăcăuș), P. Niculescu (IV matritjer) și Gh. Balcu (III laminoristi), rîndul de jos — L. Mihalache (IV matritjer), Gh. Dină (II E. modlori), S. Păun (II matritjer), N. Blaj (III laminoristi) și N. Matei (IV matritjer) ca și alora, ca G. Sasu și C. Bucur, ambii din anul 1 modelor, care nu apar în fotografie.

Prof. JEAN SĂVULESCU
Grupul școlar profesional „23 August”-București

SPORT

— În trei etape distincte. Cea dintîi va cuprinde două concerte, care vor epuiza cele 54 de melodii din concurs. În companianimentul orchestrei de jazz „București” condusă de Gelu Solomonescu și al orchestrei Electrocord de sub bagheta lui Alexandru Imre. După prima etapă, jurul va face o pre-

Au mai rămas puține zile pînă cînd, la 8 august, strălucitorul teatru de vară din Mamaia își va deschide porțile Festivalului de muzică ușoară maramureșeană. Ajunsă la a patra ediție a sa, această manifestație — tînzind să devină tradițională — a sîmțit în fiecare an comentarii diverse, meieri contradicții. Publicul și presa au remarcat unele succese ale festivalurilor anterioare, dar și-au manifestat și nemulțumirile față de numărul totuși restrîns al melodiilor care și-au cucerit un loc sigur și de durată în inimă spectatorilor.

Ce noutăți va aduce cel de-al IV-lea Festival?

Am adresat această întrebare regizorului Valeriu Lazarov, coordonatorul artistic al spectacolului în cadrul cărora vor fi trecute în revistă melodiile din concurs.

— Mai întîi, o participare mai efectivă a publicului la dezbaterile în jurul cîntecelor prezentate. Buletinele de apreciere pe care le completează spectatorii la trecutele festivaluri erau supuse hazardului unei prime impresii, adesea înșelătoare. De data aceasta, pe lângă faptul că din cele 54 de melodii, 22 sînt selecționate din cele mai bune piese apărute în ultimul an (deja cunoscute publicului), și celelalte 32 au fost populare înainte de festivalul propriu-zis, în emisiunile Televiziunii. Așa că aprecierile spectatorilor vor avea girul unei meditații mai îndelungate și — nădăjduiesc — vor fi luate mai în serios de jurii.

Apoi, e de remarcat apariția pe scena Festivalului a unor solști noi, în majoritate tineri cîntăreți afirmați în ultima vreme. Printre ei, Anda Călușăreanu, Pompila Stoian, Dan Spătaru, Sergiu Ciuiu, Trio Do-Re-Mi. Alături de actorul Dumitru Rucăreanu, și de „bătrînii” Glăci Petrescu, Doina Bădea, Constantin Drăghici, Ilina Cerbance și alții.

— Cum se va desfășura festivalul?

— În trei etape distincte. Cea dintîi va cuprinde două concerte, care vor epuiza cele 54 de melodii din concurs. În companianimentul orchestrei de jazz „București” condusă de Gelu Solomonescu și al orchestrei Electrocord de sub bagheta lui Alexandru Imre. După prima etapă, jurul va face o pre-

ÎN CURÎND: Festivalul de muzică ușoară de la Mamaia

buie să fie organizată într-o viziune bine definită asupra melodiilor, care să împlinescă și să îmbogățească pe cea a compozitorilor și a textierilor. Or, în unele cazuri m-am lovit de distribuția unor interpreți nepotrivii scopului pe care mi l-am propus.

Principali „inamici” cu care mă bat în spectacol: desuetudinea și melodrama, inamici existînd în realitate în anumite texte și melodii. Am încercat să le elimin în interpretare, dar intențiile mele sînt în minoritatea celor care în majoritatea sînt lipsiți de experiența scenei, de cunoașterea legilor și a esteticii ei.

— Asupra acestei probleme, care ni se pare esențială în dezvoltarea muzicii noastre ușoare, vom mai reveni în timpul festivalului. Vă rugăm însă să ne arătați cum ați transpus în practică intențiile dumneavoastră.

— Împreună cu scenograful Dimitrie Zbiera am conceput pentru fiecare melodie un cadru scenic aparte, alcătuit din elemente de decor, proiectii etc., care vor comenta liric, melancolic ori ironic ideile muzicii și ale textului. Unitatea artistică a spectacolului va fi asigurată prin continuitatea procedurilor întreprinse. Pe interperți am încercat să-i îndrum spre firesc, spre simplitate, spre umor, într-un cuvînt spre adevăr.

— Ce vă doriți, ca regizor, de la festival?

— Înainte de toate, un public fără idei preconcepute, nici în bine, nici în rău. Personal, cred că festivalul va fi mai interesant decît cele din anii trecuți, dar fără să marcheze acel mare salt calitativ pe care ni-l datorăm muzica ușoară românească. De altfel, un asemenea salt nu se poate realiza de la un festival la altul, ci de la un festival la altele, pentru că el depinde și de perfecționarea estetică-profesională a interpretorilor, ceea ce e o chestiune de timp. Oricum, sper că din festival voi rămîne cîteva melodii și poate cîteva amintiri frumoase despre punerea lor în scenă.

SEBASTIAN COSTIN

Profesorul — și antrenorul — Jean Săvulescu — în mijlocul echipei sale de volei

NUNTA MARAMUREȘEANĂ

flarea la microfon. Gata! Disciplinată, nunta urcă spre scenă. În seara aceasta scena teatrului este împodobită cu vestita poartă maramureșeană. Prin ea își fac apariția primii nuntași. Aplauzele izbucnesc de la început: poate tipiturile sint de vîna sau clopurile cu pene înalte ale feciorilor... Chemarea la nuntă răsună din scenă și de undeva, de departe spectatorii aplaudă surprîși: Ce este? Ce s-a întîmplat? Dar nunta merge înainte. Chemătorii Zamfira Grad, Ion Sălăjan, Grigore Toz, Ion Ardeleanu și Nicolae Orbulescu își împlinesc datoriile. Este foarte ușor să crezi că ei au uitat acum că sînt interpreți într-un spectacol, aduși aici de O.N.T., ca să-și surprindă doada nuntăși. Cu același firesc intră în scenă cusătorele steagului de nuntă, grupul de tipuritori, grupul celor 7 fete cu dulcișorile cîntecelor lor, mireasa, mirele și nenumărații oaspeți. Mîndru și demn stărostul apare anunțînd: „Am să dau la țară de știri / Că am fost trimis de mire / Să luăm mîndră mireasă / Să fie podoba-nă casă”. Apoi, nuntași se prind într-un nesfîrșit potop de jocuri. Rînd pe rînd se desfășoară în fața spectatorilor dansul „Roata fetelor”, „Roata feciorilor”, „Danșul școlii” și al colozilor. „Dansul butiilor cu vin, al coserilor”, „Dansul gîștili” și în tot acest timp cântă cîntecul de nuntă din Oas, Maramureș, Lăpus și Chioar. Soliștii Angela Buciu, Zamfira Grad, Nicolae Moldovan, Nicolae Săbău, Vasile Sîrșus și Ion Ardeleanu au venit cu cîntecul pe care le știu din bătrîni și le pot cînta oriunde cu aceeași bucurie și patimă care le înnoiește versul. Dar nunta pare a fi pe sfîrșite și se apropie plecarea miresei. Phă și neobositul și mereu veselul stărost se îndreaptă acum sfîrșit și ascultînd corul fetelor: „În țară mireasă zăug bun / de la mama ta cea bună”.

Se poate spune că maramureșenii „și-au luat și ei ziua bună” de la spectatori de pe litoral lăsînd în urmă amintirea unei nunți de neuitat.

N. OANCEA

Ge faceți azi pentru realizările de mîine?

riți să se califice pentru industrie. La întrebarea a treia, 68,5 la sută au răspuns: da. În activitatea organizărilor U.T.C. au găsit sprijinul necesar îndeplinirii propriilor aspirații. Cei alții au lăsat să se înțeleagă că mai sînt încă rezerve pentru îmbunătățirea muncii. La ultima întrebare, răspunsurile primite pot fi sintetizate în următoarele idei: întreaga activitate a organizațiilor U.T.C. să poamească de la necesitățile vieții; să fie organizate întîlniri cu oamnenii de știință, cu specialiștii din comună, discuții asupra fususei meseriilor, a nodului de petrecere a timpului liber, schimburi de experiență, vizite, excursii cu temă.

Itaie ce răspund: DANIEL GĂBLICI, țaran cooperant din Sîmpetru Mare-Banău. 1. „Doresc să devin inginer agronom. 2. Să urmez liceul la fără frecvență, iar apoi să iau examenul de admitere la Facultatea de agronomie din Timișoara. 3. Din partea organizației U.T.C. am primit sprijin moral. 4. Știu ce să spun? Cred că ar fi interesant dacă la adunările generale ar fi invitați și oamnenii de știință care să ne vorbescă din activitatea lor și să ne arate ce am putea face noi, tinerii, pentru ca rezultatele cercetărilor să ajungă mai repede în producție; să organizăm schimburi de experiență la stațiunile experimentale, la gospodăriile agricole de stat și la alte

CONTINUĂRI

cooperative agricole; temele puse în discuția adunărilor generale să fie cit mai legate de viața și preocupările noastre. Noi, niciodată n-am discutat asupra unui film vizionar spre exemplu, asupra vreunei cărți citite sau despre conținutul unei piese jucate pe scena căminului cultural”.

IONEL NIȚĂ, brigadier pomicol în comuna Bogdănești, regiunea Iași.

1. „Să mă perfecționez continuu în ramura în care lucrez. 2. Să urmez liceul tehnic agricol. 3. De la organizația U.T.C. n-am primit nici un sprijin. În adunările generale — care și așa se țin foarte rar — discutăm numai despre acțiunile de colectare a fierului vechi și a plantelor medicinale și, desigur de general, despre cei primii în U.T.C. Incolo, despre nimic important... 4. Cred că organizația U.T.C. ar putea face mult mai multe pentru educarea tineretului. Discuții pe teme ca: „Ce vreau să devin” sau „Reprezent eu ceva pentru colectiv, produc pe măsura posibilităților?” sigur că ar avea darul să trezească la tineri dragostea cititului, a studiului, ne-ar ajuta în găsirea cit mai devreme a drumului spre împlinirea năzuințelor”.

Chiar dacă e vorba de viața unui singur tînar, de aspirațiile lui, pașii săi trebuie îndrumați cu toată grijă de organizația U.T.C., de către întregul colectiv în mijlocul căruia trăiește.

— Fiecare adunare generală este o adevărată lecție de viață pentru noi — preciza DESPINA IVAN din Buda-

CONTINUĂRI

Palanca, regiunea Ploiești), la una din întrebările adresate. Prin aceasta, organizația U.T.C. a reușit să creze o puternică sudură între gîndurile noastre — prezente și de viitor — și procesul muncii.

— Cum?

— Prin aceea că ceea ce discutăm, ni se adresează înțelegătoare și întruotul. De cîteva ori am discutat despre cum ne petrecem timpul liber. Deși simplă în aparență, tema este foarte importantă pentru noi cei de la sat. La oraș, tinerii pot merge în orice oră din zi la un film, seara la teatru, la sport, la bibliotecă și există școli speciale cu cursuri de pregătire pentru cei de la fără frecvență. La sate multe dintre aceste mijloace lipsesc deocamdată. Dar ce facem, totuși, în timpul liber? Discuțiile au fost aprinse dar au avut un țel. Aproape toți tinerii comunei noastre au acum preocupare pentru studiu. Timpul nu și-l mai pierd cu tăifăsuilei sterile, ci cu folos.

Acesta este un exemplu. În raionul Sînnicolau Mare se organizează pentru tineri excursii de studii în munții apropiați, vizite și întîlniri cu specialiștii din toate domeniile. Să ne mai întrebăm atunci cum se explică faptul că în acest raion peste 2000 de tineri de la sate își completează studiile, că alții — circa 500 — se vor prezenta în toamna aceasta la examenle de admitere în facultăți?

Mulți dintre participanții la ancheta noastră au răspuns că organizația U.T.C. nu i-au ajutat, sau prea puțin au contribuit la definirea unor as-

CONTINUĂRI

pirării, la realizarea acestora. De ce? Este un domeniu care nu le aparține? Dimpotrivă, este una din obligațiile principale în activitatea complexă a muncii politice de educație. În procesul formării lor, tinerii, au nevoie ca întreg colectivul să fie alături de ei. Elanului, vervei, pasiunii tineretului trebuie să i se răspundă pe măsură. „Monotonia, șablonismul, indiferența — iată ceea ce dorim să nu existe în activitatea organizației noastre de bază U.T.C.”.

— Informare a secției de învățămînt regională — pentru că planșul superior trebuie turnat abia de acum încolo. În loc de planșeu, un acoperiș improvizat încearcă să aperi de intemperii ce s-a ridicat pînă acum.

Pe un alt șantier, la Botiz, în raionul Satu Mare, contribuția tinerilor la lucrările care puteau fi executate cu ajutorul lor este minimă. Comitetul comunal U.T.C. antrenînd doar elevii la acțiunile de muncă patriotică pentru grăbirea lucrărilor pe șantier școlar. La aceasta se adaugă și lipsa materialelor.

Cu adevărat în stadiu de finalizaj erau lucrările într-o altă comună: Mădăraș — raionul Satu Mare. Și la Mădăraș, ca și la Botiz lucrările au început tot în anul trecut, însă aici ele au avut ritmicitate și s-au bucurat de o participare numeroasă a cooperantilor. Prezența tineretului pe șantier a avut un caracter permanent.

CONTINUĂRI

re; s-a inițiat un proiect de hotărîre potrivit căruia să se acorde în plus credite rambursabile de 10 000 000 lei pentru școlile care au toate condițiile să fie terminate în acest an.

MARAMUREȘ

La intrarea în comuna Ciocîrlău, în stînga drumului care pornește din șosea, noua clădire a școlii pare un copil al năimului. Șantierul e pustiu. Clădirea nu este de fapt „la acoperiș” — cum afirmă o informare a secției de învățămînt regională — pentru că planșul superior trebuie turnat abia de acum încolo. În loc de planșeu, un acoperiș improvizat încearcă să aperi de intemperii ce s-a ridicat pînă acum.

Pe un alt șantier, la Botiz, în raionul Satu Mare, contribuția tinerilor la lucrările care puteau fi executate cu ajutorul lor este minimă. Comitetul comunal U.T.C. antrenînd doar elevii la acțiunile de muncă patriotică pentru grăbirea lucrărilor pe șantier școlar. La aceasta se adaugă și lipsa materialelor.

Cu adevărat în stadiu de finalizaj erau lucrările într-o altă comună: Mădăraș — raionul Satu Mare. Și la Mădăraș, ca și la Botiz lucrările au început tot în anul trecut, însă aici ele au avut ritmicitate și s-au bucurat de o participare numeroasă a cooperantilor. Prezența tineretului pe șantier a avut un caracter permanent.

BRAȘOV

Buzd, (Medias), Apața (Rupea) etc. Săptămînal, brigăzi

Curat, rezolvare!

vărul cu puterea unei revelații. Intr-unul din dosarele asociației sportive am găsit o cerere. Iată-o, așa cum au redactat-o autorii ei, un grup de tineri dintr-o secție pe care o vizitasem:

„Tovarăș director,

Noi, tinerii, teștiști din cadrul secției de înot, care am răspuns de fiecare dată la chemările conducerii întreprinderii și ale organizației, îndăptîmîndu-ne întotdeauna angajamentele luate pe linie de producție și pe linie de organizare, sîntem dornici de a practica unul din sporturile de masă pe care le îndrăgim în unanimitate.

Pentru aceasta vă rugăm a da dispoziție gestionarului asociației să ne pună la dispoziție materialul necesar și să ne permită folosirea terenului atunci cînd avem timp liber.

Menționăm că am luat legătura cu tov. Cojocaru (înlocuiește pe președintele asociației) — n.a.) pentru a ne îndeplini această dorință, dar dînsul ne-a comunicat că este necesară aprobarea conducerii”. În încheiere, tinerii își exprimă convingerea că cererea lor va fi rezolvată favorabil, putînd astfel să-și pe-

MIERCURI 3 AUGUST 1966

18:00: Pentru copii și tineret școlar. Nota zece la vacanță. Pe lucul apei. Transmisie de la Lacul Herăstrău; 19:00: Televiziunea; 19:15: Telefilm: 19:30: Aventurile lui Robin Hood; 20:00: Întrebări la care nu s-a răspuns încă; 20:45: O invitație pentru cei care n-au vizitat Piața Mare; 21:00: Filmul „Sah la rege; 22:25: Preludiu „Mamaia — 1966”; 22:35: Televizional; 22:45: Buletin meteorologic.

18:00: Pentru copii și tineret școlar. Nota zece la vacanță. Pe lucul apei. Transmisie de la Lacul Herăstrău; 19:00: Televiziunea; 19:15: Telefilm: 19:30: Aventurile lui Robin Hood; 20:00: Întrebări la care nu s-a răspuns încă; 20:45: O invitație pentru cei care n-au vizitat Piața Mare; 21:00: Filmul „Sah la rege; 22:25: Preludiu „Mamaia — 1966”; 22:35: Televizional; 22:45: Buletin meteorologic.

Nostalgiile estivale

trăacă o parte din timpul liber pe stațion.

Și iată o revelație: rezoluția pusă pe cerere de către tinerii rîsul director adjunct, Iovan Petre, la data de 22 iulie 1966.

„Tovarăș Ionescu,

Sînt de acord să se dea echipament uzat, dacă avem, secției înot, care și-a poartă folosi terenul numai în teniși și în zilele cînd nu se face antrenament cu echipele de categorie”.

Cîtă bunăvoință, cîtă înțelegere pentru dorința tineretului de a face sport. Lați, tovarăș, luați echipamentul uzat, atît cît e, tot îl trecem la reformă, folosiți și terenul că doar echipa din C nu-l ocupă decît după amiezile! De-a dreptul emoționant.

Și noi era cit p-aci să criticăm conducerea D.N.M.C. I Noroc că ne-am amintit la vreme proberul: „Să nu crezi decît ce e scris negru pe alb”.

● Știri însemnări comentarii ● Știri însemnări ZILNIC ● Știri însemnări comentarii ● Știri însemnări comentarii ● Știri însemnări comentarii

DE PEȘTE HOTĂRARE

Sesiunea Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 2. — Corespondentul Argerpres, A. Munteanu, transmite: La Kremlin au început marți lucrările sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S. Aceasta este prima sesiune a celei de-a 7-a legislaturii, care întrunește deputații investiți cu mandatele alegătorilor la 12 iunie a.c.

În ședințele separate ale Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților, care au avut loc în cursul dimineții, deputații au reales în funcția de președinte al Sovietului Uniunii pe I. Spiridonov și au ales ca președinte al Sovietului Naționalităților pe J. Palekhis. Deputații au aprobat apoi ordinea de zi a sesiunii care cuprinde: alegerea comisiei de validare a mandatelor, înființarea comisiilor permanente ale celor două Soviete, ratificarea decretelor legi emise de Prezidiul Sovietului Suprem, alegerea Prezidiului Sovietului Suprem, formarea noului guvern.

După amiază, în ședința comună a Sovietului Uniunii și a Sovietului Naționalităților, N. Podgornii, președintele Prezidiului Sovietului Suprem a supus discuției deputaților propunerea înființării a cîte 9 comisii permanente pe diverse ramuri ale economiei, științei, culturii și problemelor sociale în Sovietul Uniunii și în Sovietul Naționalităților. N. Podgornii a prezentat un raport cu privire la rolul acestor comisii, subliniind necesitatea îmbunătățirii activității întregului sistem al Sovietelor, de la Sovietele locale la Sovietul Suprem. Principalele sarcini ale comisiilor permanente, a spus el, constau în

examinarea și analiza propunerilor înaintate sesiunilor celor două Soviete și în controlul asupra activității organelor executive. Sarcinile construcției comuniste, a spus N. Podgornii, vor fi îndeplinite cu succes numai prin atragerea tot mai largă a maselor la conducerea treburilor societății și statului.

Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a scos în relief necesitatea unei activități mai intense a Sovietului Suprem la sesiuni, a tuturor organelor lui, a fiecărui deputat în parte. Activitatea organului suprem al puterii, a spus el, este o activitate neîntreruptă. Ea continuă și în perioada dintre sesiuni, fiind exercitată de către Prezidiul Sovietului Suprem, Comisiile permanente ale Camerelor, de către deputații în circumscripțiile lor electorale.

C.C. al P.C.U.S. și Prezidiul Sovietului Suprem scootesc ca îmbunătățirea activității comisiilor permanente va contribui la continua dezvoltare a principiilor democratice ale conducerii statului sovietic, a spus în încheierea raportului său N. Podgornii.

În continuarea lucrărilor, Sovietul Suprem a aprobat declarația primului ministru A. N. Kosighin, cu privire la depunerea imputărilor guvernului. La propunerea lui L. I. Brejnevi, Sovietul Suprem a numit pe A. N. Kosighin în funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și i-a încredințat sarcina de a înainta sesiunii propuneri pentru formarea noului guvern.

Lucrările Sovietului Suprem continuă.

R. P. POLONĂ. — Din noul peisaj varșovian

DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

Unica instituție de învățămînt superior din Rhodesia și-a închis porțile, cu o lună înaintea datei încheierii anului academic. „În interesul justiției și al onoarei”, după cum afirmă autoritățile de la Salisbury, cei 750 de studenți ai universității rhodesiene s-au văzut expediați într-o vacanță forțată. În acest fel răfuiala, prevăzută de mai multă vreme, dintre guvernul rasist rhodesian și cercurile academice a îmbrățișat aspecte noi.

În parlamentul rhodesian, ministrul Justiției, Desmond Lardner-Burke a informat deputații că noua lecție și un student de la Universitatea din Salisbury au fost arestați, iar alți nouă studenți, dintre care trei europeni, au fost plasați în reședință supravegheată pentru o perioadă de un an. Cinci studenți au și fost expediați într-un lagăr de concentrare de la frontiera cu Mozambicul.

Răfuială la Salisbury

„Vina” lor, potrivit afirmațiilor ministrului, constă în faptul că „întrăineau lezături cu organizații interzise”. În realitate rasiștii rhodesieni au încercat „să facă ordine” într-unul din principalele centre de rezistență împotriva regimului instaurat în țară. Încă după evenimentele de la 16 iulie, cînd studenții de la această universitate au organizat o puternică demonstrație de protest împotriva regimului lui Ian Smith, se aștepta o „acțiune de forță” din partea guvernului. Și, după cum se vede, ea nu a întârziat mult timp. La 27 iulie în sălile de cursuri și în dormitoare și-au făcut apariția polițiștii. Unul după altul, lectorii și studenții aflați pe „lista neagră” s-au trezit cu căușe la mîini după care au fost transportați în închisoarea principală a capitalei rhodesiene. După ce intrarea „operației” a luat sfîrșit, parlamentul a fost informat despre ea.

Cursurile Universității au fost suspendate pînă la 18 septembrie, data deschiderii vînturii an universitar. Cu acest prilej s-a aflat că alți 29 de studenți africani și doi europeni au fost „exmatriculați” și au primit ordinul să părăsească incinta Universității după evenimentele de la 16 iulie. Cum era de așteptat, acțiunile regimului rasist al lui Ian Smith au primit un răspuns hotărît din partea cererilor academice rhodesiene. Profesorul Alan Milton, rectorul Universității de la Salisbury, și-a exprimat protestul împotriva „acestei acțiuni care reprezintă un amestec în probleme ce au un caracter academic și pot fi hotărîte numai în cadrul Universității”. „Intervenția guvernului — se arată într-o declarație adoptată de Consiliul studențesc din Rhodesia — reprezintă o negare fățișă a libertății individuale de exprimare și a dreptului la dreptate”. De-

clarția a denunțat „pe-depsirea respingătoare, fără judecată și fără a se recurge la lege, a studenților și membrilor corpului didactic” și a cerut „restabilirea imediată a drepturilor individuale”. Nimeni nu își face iluzii că promotorii rasismului din Rhodesia vor reveni asupra acțiunilor lor cu caracter represiv. Dar ca și în trecut, încercările lor de a înăbuși glasul acelor care se pronunță împotriva politicii antidemocratice a regimului de la Salisbury, se vor solda cu un eşec. Acest avertisment a fost exprimat cu toată claritatea de ziarul londonez „DAILY TELEGRAPH” care, ocupîndu-se de ultimele evenimente de la Universitatea rhodesiană, a scris că „acțiunea de interzicere a libertății și onoarei intelectualelor va avea un efect dezastruos asupra guvernului rhodesian”.

I. RETEGAN

PE SCURT

ÎN DRUM spre Uniunea Sovietică, Luigi Longo, secretar general al Partidului Comunist Italian, s-a oprit luni la Varna unde a avut o întrevedere cu Todor Jivkov, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist Bulgar. Marți, Luigi Longo a sosit la Odesa.

VORBIND la casa de-a 16-a conferință a laureatilor Premiului Nobel, ținută la Londra, prof. Otto Warburg, directorul Institutului Max Planck pentru fiziologia celulară din Berlinul occidental, a declarat că „nu există nici o boală a cărei cauză să fie mai bine cunoscută decît cancerul” și că „majoritatea formelor sale ar putea fi evitate dacă oamenii ar lua măsurile preventive necesare, așa cum fac la malarie sau febră galbenă”.

ÎN FRANȚA, în localitatea Brive, (cu peste 30 000 de locuitori), partidele de stînga au încheiat un acord pentru a prezenta o listă unică, pe baza unui program comun, în alegerile municipale locale ce vor avea loc la începutul toamnei, ca urmare a anularii celor din martie 1965. Lista unică cuprinde membri ai P.C.F., S.F.I.O., P.S.U., Partidului Radical și alte personalități țără de partid.

DUPĂ cum transmite agenția China Nouă, la 2 august un avion militar al Statelor Unite a violat spațiul aerian al R. P. Chineza deasupra districtului Aihsein, Insula Hainan, provincia Guandong. În legătură cu această noapă provocare a S.U.A., un purtător de cuvînt al M.A.E. al R. P. Chineza a fost autorizat să dea un avertisment serios.

UN PILOT de încercare al societății construcționale de avioane „Lockheed” a murit sîmbătă în cursul unei misiuni secrete — a anunțat un purtător de cuvînt al acestei societăți. Silit să-și abandoneze avionul, care a suferit un accident de zbor, pilotul a sîrit cu parasuta, dar s-a înecat în apele Oceanului Pacific în dreptul coastelor Californiei.

IN VIETNAM

Înfrîngeri ale agresorilor americani

VEȘTI DE PE FRONT

O clipă de răgaz în spatele frontului: ostași ai forțelor patriotice cîșese unor țărani din provincia Gia Dinh, ultimele vești privind evoluția luptelor împotriva agresorilor americani

Motivele unui furt

Un reprezentant al organizației progresiste de tineret americane „Clubul din Bois” a declarat că de la sediul din Chicago al organizației au fost sustrate listele cu numele și adresele membrilor în scopul evident de a pune la cale noi persecuții împotriva organizației.

Ce știe că o dată cu cererea Ministerului Justiției al S.U.A. ca reprezentanții „Clubului din Bois” să se înregistreze în baza legii antidemocratice McCarran, împotriva organizației au fost lansate mai multe atacuri. În martie, de exemplu, au fost atacate sediile din Brooklyn și San Francisco. „Vina” tinerilor membri ai „Clubului din Bois” constă, după cum scria și „NEW YORK HERALD TRIBUNE”, în „organizarea de demonstrații pentru pace în Vietnam, în lupta pentru drepturile civile și pentru rezolvarea problemei șomajului”.

Rezultatele operațiilor militare, desfășurate de unitățile diviziei a 25-a a infanteriei marine americane împotriva forțelor patriotice din provincia Hau Nghia, în cadrul așa-ziselor „operațiuni Koko-Head”, nu sînt de natură să satisfacă comandamentul militar american din Vietnamul de sud.

Autoritățile americane recunosc că de la data începerii acestei operațiuni trupele americane au suferit pierderi importante în oameni și materiale de luptă. Detașamentele Frontului Național de Eliberare au atacat luni un convoi de mașini militare la 25 km est de Saigon. În aceeași zi, o unitate de infanterie salongeză a fost atacată de patrioți. Oficialitățile americane au recunoscut că trupele S.U.A. și cele ale guvernului de la Saigon au suferit pierderi în oameni și materiale de luptă.

● Într-un comentariu publicat de ziarul „Nhan Dan”, care apare la Hanoi, se arată că luna iulie a fost încununată de mari succese raportate de forțele armate ale R. D. Vietnam în lupta împotriva atacurilor aeriene ale Statelor Unite. Ziarul scrie și deasupra teritoriului țării au fost doborîte 114 avioane americane și un mare număr de piloți au fost făcuți prizonieri.

● Un purtător de cuvînt al M.A.E. al R.D. Vietnam a dat publicității o declarație la 2 august, în care sînt condamnate cu hotărîre bombardamentele repetate săvîșite de avioanele americane de tip „B-52” asupra zonei demilitarizate.

● În dimineața zilei de 2 august, formațiunile de avioane americane au bombardat fabricile și cartiere populare din orașul Haiphong, precum și numeroase localități din provincia Hai Duong.

Inovația

Președintele filipinez, Ferdinand Marcos, se poate lăuda cu o inovație remarcabilă în arta militară. Pentru prima oară în istoria armelor, el a trimis pe front „unități necombatante”, a căror unică misiune încredințată este de a se... bate.

Săptămîna trecută, Marcos a ratificat un proiect de lege privind trimiterea în Vietnamul de sud a unui număr de peste 2 000 militari filipinezi.

Printre cei ce vor lua drumul Vietnamului se numără și cânte de îngrăditi soldați „de geniu” care trebuie — după cum s-a anunțat oficial la Manila — „să construiască drumuri și canale de irigații și trupe de securitate chemate să „protejeze” soldații de geniu contra

partizanilor sud-vietnamezi. Trimiterea celor 2 000 de militari este, astfel, prezentată ca un „ajutor nemilitar”. Este cazul să observăm că spiritul inovator al președintelui Filipinelor a fost stimulat de o cerință acută. Trimitînd un corp expediționar „descriș oficial ca „necombatant”, el a putut trece peste un obstacol insurmontabil: s-a eludat necesitatea ca legea respectivă să obțină o majoritate de două treimi din voturile parlamentare. Opoziția lată de războiul american din Vietnam este atât de puternică, de masivă în Filipine, încît majoritatea de două treimi necesară a probărilor trimiterii de unități combatante în Vietnam ar fi fost un lucru absolut imposibil.

Împerecheată însă la „inovățiile” militare subtile ale președintelui Marcos, generalul Westmoreland, comandantul șef al armatei intervenționiste americane în Vietnam, a mărturisit unor corespondenți de presă din Saigon că „planurile operaționale pentru unitățile filipineze sînt deja puse la punct. Aceste dezvăluiri, rețușite de zecile zecile din Manila, amenință să compromită strădania „inovatoare” a șefului statului filipinez. Un mare grup de deputați a hotărît să se adreseze Curții Supreme pentru a cere declararea drept anticonstituțională a noii legi pe care ei o denumesc „un act de vinzare a vieților filipineze contra dolarilor americani”. Este vorba în cazul de față — alungă deputații despre participarea directă a Filipinelor la războiul american din Vietnam.

Pentru aceasta e nevoie de cel puțin două treimi din voturile Camerei. Or, legea respectivă n-a obținut, cu toate presiunile exercitate asupra parlamentarilor, decît 78 de voturi din totalul de 150 (adică doar 52 la sută). Paralel cu acțiunile deputaților, în orașele din Filipine se desfășurau în ultimele zile un nou și puternic val de demonstrații împotriva trimiterii de militari filipinezi în Vietnam.

Filipinezii doresc, după cum se vede, de la guvernarea lor, alte „inovății”, decît cele de geniu „necombatantilor-combatanți”. Ei cer abandonarea vechii și netastei politici a autorităților de la Manila, de subordonare față de Washington și politica lui agresivă.

EM. RUCĂR

Chiriasi nemulțumiti

Rămăși fără locuință, chiriasii în uniformă au bătut pe la multe porți dar ofertele lor n-au fost luate în seamă. Chiriasii aceștia purtau povara unui prost renume. Urmăriți de scadența alungării din vechea reședință, dumnealor au găsit în cele din urmă un adăpost. Nolele gazde vădese răceală, sînt lipsite de entuziasm și se comportă cu o certă lipsă de bunăvoință. Explicabil: calculează buclucurile la care se pot aștepta din partea proaspeților locatari.

Locatarii cu năravuri sînt militarii N.A.T.O. al căror cartier general din Europa părăsește pămîntul francez. Gazdele, deficiente la capitolul entuziasm, sînt belgiene. Belgia a acceptat instalarea pe teritoriul său a sediului SHAPE (comandamentul suprem al forțelor aliate din Europa). S-au făcut auzite multe proteste, au răsănit destule voci care au condamnat acceptarea unei asemenea prezențe în Belgia, dar guvernul de la Bruxelles a trecut peste aceste comente derizorii. Preocuparea autorităților s-a îndreptat spre stabilirea noului sediu al N.A.T.O. Studii, proiecte, avizări și contraavizări. Timpul necruțat a grăbit alegerea: regiunea Chievres-Casteau. Zona este situată la 50 km de Bruxelles. Alegerea a fost determinată de considerente economice: terenurile necesare pentru viitoare construcții nu vor fi expropriate deoarece aparțin statului, iar prin partea locului există instalații utilizate de aviația militară. Primul ministru belgian nu își făcea iluzii: partenerii din N.A.T.O. se vor arăta nemulțumiți de reședința care li se oferă. Premierul declara că ei ar prefera o localitate mai apropiată de Bruxelles.

Nemulțumirea a căpătat o expresie concretă o dată cu vizita pe care generalul Lemitzer a efectuat-o la începutul acestei săptămîni în zona propusă de Belgia drept sediu pentru N.A.T.O. Ofițerii veniți în vizită nu s-au arătat prea guralivi. Tăcerea trebuia, probabil, să ascundă dezamăgirea. Lemitzer, de obicei dornic de publicitate, a refuzat chiar să discute cu reporterii care îl urmăreau. Surse „indiscrete” (indiscrete... dirijată) au arătat că autoritățile N.A.T.O. manifestă „rezerve” față de oferta belgiană și că ar dori să-și instaleze cartierul general la cel mult 20 km de Bruxelles.

Lemitzer a mai vizitat și alte localități în speranța de a găsi o locuință mai convenabilă dar bilanțul căutărilor lui nu-l cunoaștem. S-ar putea, de altfel, ca guvernul belgian să insiste asupra propunerii sale. În acest caz, „chiriasii” nemulțumiți s-ar găsi în dificultate.

E. O.

EVENTIMENTELE DIN NIGERIA

Atentat împotriva noului lider militar ● Ironsi a fost executat?

Marți după-amiază în capitala nigeriană s-a anunțat redeşiderea a erodromurilor de la Kano și Lagos, a căror activitate a fost complet întreruptă în timpul incidentelor. Cu toate acestea, în țară situația continuă să rămînă incertă.

La numai patru ore după ce într-o cuvîntare radiodifuzată locotenent-colonelul Yakubu Gowon s-a adresat pentru prima dată poporului nigerian în calitate de șef de stat, împotriva lui a fost organizat un atentat care a eșuat însă. Observatorii apreciază că eforturile lui Yakubu de a începe tratative cu reprezentanții celor patru provincii nigeriene, în vederea restabilirii calmului nu par deocădată realizabile, întrucît guvernatorul Nigeriei orientale, lt. col. Okukuwu a declarat că nu recunoaște noul guvern.

Nimic oficial nu se cunoaște pînă acum în legătură cu soarta fostului președinte, generalul Ironsi. Corespondentul

agenției France Presse citind „relatăriile unor martori oculari”, anunță marți seara că generalul ar fi fost executat de către rebelii împreună cu guvernatorul militar al Nigeriei occidentale, Fajuyi.

Asasinul de la etajul 26

Orașul Austin din statul Texas a cunoscut luni scene de groază, după ce un individ, acuzat la elajul al 26-lea al turnului Universității, a deschis focul asupra trecătorilor și studenților. Timp de aproape o oră și jumătate, individual, identificați mai tirziu ca fiind Charles Joseph Whitman, soldat militar, în prezent student al Universității, a tras cu două arme de vîntoare, două revolvers și o carabină asupra tuturor persoanelor care intrau în raza de bătaie a armelor sale. El a ucis astfel 12 persoane și a rănit 31, pînă ce a fost împuscat mortal de polițiștii sosiți în grabă la fața locului.

Autoritățile consideră că este vorba de o crimă a unui dezzechilibrat mintal. În aceeași zi, Whitman și-a asasinat în apartamentele lor soția și mama. Guvernatorul statului Texas, John Connally, care se află la Rio de Janeiro, a declarat că a ordonat deschiderea „unei anchete amănunțite” în legătură cu acest caz. El a recunoscut că incidentul de luni în-țre-dus în memorie „amintiri nepăcute” în legătură cu asasinarea președintelui Kennedy, la 22 noiembrie 1963, în capitala statului Texas, Dallas, care se află la 288 km distanță de Austin.

CEHOSLOVACIA. — Aparatul fotografic surprinde o imagine din orașul Mlada Boleslav

Situație confuză la Kisangani

Normalizarea întîrzie să se producă la Kisangani. Confuzia se degajă din știrile care ne parvin din acest oraș convingătoare. Unii corespondenți pomenesc despre „o ameliorare considerabilă” a situației, alții — dimpotrivă — consemnează o tensiune cu perspective de agravare.

Premierul congolez Mulamba care a venit de urgență la Kisangani pentru tratative cu răsculții. Postul de radio din capitala congoleză a înregistrat cu o confuzie deosebită ostentativă întrevederea șefului guvernului. Publicitatea aceasta trece puțin în legătură cu zvonurile potrivit cărora Mulamba ar fi fost capturat de către forțele rebele. Insistența cu care la Kinshasa se menționează activitățile primului ministru ar putea fi apreciată drept o demăsură îndreptată a zvonurilor care și-au găsit ecou și în paginile unor ziare apusene.

Dacă reflectoarele adevărului n-au reușit încă să lumineze toate unghiurile „atacerii Kisangani”, o dezvăluire neașteptată a completat un dosar în curs de alcătuire. Comandantul mercenarilor albi din Congo, John Peters, a vădit o limbuție care va produce accese de furie în anturajul lui Chombe. Peters a afirmat că emisari ai expresionului i-au oferit trimescile suma de 15 000 lire sterline

pentru a organiza (sau a colabora la organizarea) o lovitură de stat împotriva lui Mobutu. Evenimentele de la Kisangani își găsesc, astfel, o explicație mai precisă, concretă, lădă a lui nevoie să se facă apel la poziții. Mercenarul pretinde că ar fi avertizat organele de securitate sud-africane (tirgul a fost propus la Johannesburg) precum și poliția de la Salisbury. (În schimb, probabil, bănuim că a omis să-și pună în gardă pe Mobutu). După spusele lui Peters, Chombe ar fi intenționat să se instaleze la Kisangani în eventualitatea în care răscolta mercenarilor albi ar fi fost încununată de succes. Provincia răsăriteană urma să devină Katanga nr. 2.

O revenire a lui Chombe în Congo ar putea multiplica diluculațiile lui Mobutu. Întreaga atenție a evenimentelor arată că liderul katanghez nu a abandonat speranța de a reveni la putere și că speranțele sale sînt alimentate din exterior.

M. R.